

Sygn. akt I CZ 143/05

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi „H.” Spółki z o.o.

o wznowienie postępowania w sprawie

z powództwa „H.” Spółki z o.o.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Wojewodę i Ministra
Gospodarki

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2006 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 czerwca 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30.06.2005 r. odrzucił skargę powodowej Spółki o wznowienie postępowania w sprawie z jej powództwa przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie i Ministrowi Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej o odszkodowanie, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 22.03.2005 r. Sąd ten podniósł, że wprowadzie podstawy wznowienia sformułowano w sposób odpowiadający przepisom art. 401 – 404 k.p.c., to jednak z samego uzasadnienia skargi wynika, że podnoszone podstawy nie zachodzą.

Powodowa Spółka zaskarżyła to postanowienie zażaleniem. Domagała się jego uchylenia i merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka dochodziła w sprawie odszkodowania od Skarbu Państwa w związku z tym, że decyzją z dnia 12.03.1998 r. (utrzymaną w mocy decyzją z dnia 18.11.1998) Minister Gospodarki stwierdził nieważność zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30.03.1950 r. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „H.” S.A. oraz Przewodniczącego Drobnej Wytwórczości z dnia 16.03.1966 r. w sprawie przejęcia na własność Państwa tego przedsiębiorstwa. W dniu 5.07.2002 r. powódka złożyła wniosek o przyznanie odszkodowania na podstawie art. 160 k.p.a., a Minister Gospodarki decyzją z dnia 25.09.2002 r. odmówił jego przyznania uznając, że roszczenie uległo przedawnieniu. Sąd Okręgowy oddalił powództwo o odszkodowanie uznając, że zostało ono wniesione z naruszeniem 30-dniowego terminu z art. 160 § 5 k.p.a., a nadto uległo ono 3-letniemu przedawnieniu (art. 160 § 6 k.p.a.). Pogląd ten podzielił Sąd Apelacyjny oddalając apelację powódki wyrokiem z dnia 22.03.2005 r.

Powodowa Spółka zarówno w uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania, jak i w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu tej skargi podnosi, iż w świetle art. 77 ust. 1 Konstytucji oraz wyroku Trybunału Konstytucji z dnia

23.09.2003 r. K 20/02 (OTK-A 2003, nr 7, poz. 76) stracił moc obowiązującą art. 160 k.p.a. w całości. Rzeczą polega na pewnym nieporozumieniu. Po pierwsze, wejście w życie art. 77 ust. 1 Konstytucji RP z dniem 17.10.1997 r. nie spowodowało utraty mocy obowiązującej przepisów kodeksu cywilnego regulujących odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariusza. Dobitnie świadczy o tym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4.12.2001 r. SK 18/00, w którym stwierdzono niekonstytucyjność art. 418 k.c. oraz nadano inne rozumienie art. 417 k.c. Po drugie, w powołanym wyroku z dnia 23.09.2003 r. K 20/02 Trybunał Konstytucyjny w odniesieniu do art. 160 § 1 k.p.a. stwierdził jedynie, iż przepis ten w części dotyczącej ograniczenia odszkodowania do rzeczywistej szkody, pozostaje w sprzeczności z Konstytucją. Oznacza to więc, że znajdujące w sprawie zastosowanie § 5 i 6 art. 160 k.p.a. nadal obowiązywały, podobnie zresztą jak pozostałe paragrafy tego artykułu, a jedynie ograniczenia odszkodowania do *damnum emergens* nie obowiązywało w zakresie szkód powstałych po dniu 17.10.1997 r. Żadnych dalszych wniosków nie sposób wywieść z treści tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Po trzecie, treść art. 5 ustawy z 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1692) nie pozostawia żadnych wątpliwości, że do zdarzeń przed 1.09.2004 r. stosuje się m.in. art. 160 k.p.a. z tym jedynie, że odszkodowanie nie jest ograniczone do rzeczywistej straty.

W świetle powyższych stwierdzeń odrzucenie skargi o wznowienie postępowania było w pełni uzasadnione. Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398⁴ k.p.c.